

Μαρκιανούπολις Ποταμός.

Νομίσματα.

Ἀρχαῖα νομίσματα
Μαρκιανουπόλεως
ὑπὸ Κ.Μ. Αποστο-
λίδου ἐν Θρακι-
κοῖς Τόμ. Β. 1929
σελ. 369-371

Κατ'εἰδήσεις τῶν ἐν Βουλγαρία ἐφημερίδων,
ὡς ἐπεβεβαίωσε καὶ ὁ κ. Ν. Μουσμωφ, διευθυντῆς
τοῦ ἐν Σόφια νομισματολογικοῦ μουσείου δι' ἀνακοινώσεώς του
ἐν τῇ ἐφημερίδι Μῆρ ἀπὸ 21 τ. Νοεμβρίου, εὑρέθησαν δύο μεγά-
λοι πίθοι ( ) πλήρεις ἀρχαίως νομισμάτων, ἐν τῷ ἀρχαίῳ
Μαρκιανουπόλει, ἧς τὴν θέσιν ἐπέχει ἡ νῦν κώμη Ποταμός Δέβνα
ἐν τῇ περιφερείᾳ Βάρνης. Ἡ ἀποκάλυψις τούτου τοῦ θησαυροῦ
ἦτο ὄλως τυχαία γενομένη τῇ 10 τοῦ αὐτοῦ μηνός εἰς βάθος
δύο μέτρων ὑπὸ τὸ ἔδαφος ὑπὸ τῆς πρόσφυγος ὀρύσσοντος λακ-
κον ἐντός τῆς ἐν τῇ κώμῃ οἰκίας του. Τὰ νομίσματα ἀθημερόν
κατεσχέθησαν ὑπὸ τῶν ἀρχῶν καὶ ἐνός τετάρτου αὐτῶν διαρπα-
γέντος ὑπὸ τῶν χωρικῶν καὶ συλλεθέντα ἔσχον βάρους 289 χιλι-
ογράμμω, ὧν τὰ 236 μετακομίσθησαν εἰς τὸ ἐν Σόφια μουσεῖον
τὰ δὲ 50 εἰς τὸ ἐν Βάρνη.

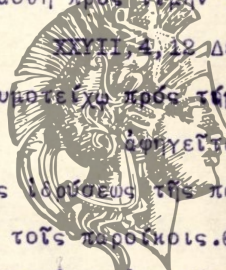
Ὁ νομισματολόγος Μουσμωφ, ὅστις ἀνέλαβε τὴν μελέτην καὶ
κατάταξιν αὐτῶν, ἀνακοινεῖ ὅτι ἐκ τῆς ἐξετάσεως ἱκανῶν νομισ-
μάτων κατασχεθέντων εἰς τὰς χεῖρας τῶν χωρικῶν προκύπτει ὅτι
ταῦτα εἶναι τοῦ I-III μ.χ. αἰῶνος. Τῶν νομισμάτων ἄλλα εἶναι
ἀργυρᾶ, ἄλλα μεμειγμένα μετὰ κασσιτέρου καὶ ἄλλα χαλκᾶ ἐπαρ-
γυρωμένα διὰ λεπτοῦ στρώματος ἀργύρου. Ἐκ τούτου πλὴν τῶν ἀ-
πέφθων ἀργυρῶν πάντα καλύπτονται ὑπὸ σκωρίας. Ἰποτίθεται ὅτι
ὁ θησαυρὸς οὗτος ἀνήκεν εἰς τὸ δημόσιον καὶ κατεχώθη κατὰ τὰ
τέλη τοῦ III μ.χ. αἰῶνος, ὅποτε ἐγένοντο αἱ ἐπιδρομαὶ τῶν Γότ-
θων εἰς τὴν Θράκην, διότι φαίνεται ἀδύνατον ὅτι ὁ ἰδιώτης ἐν
τοῖς τότε χρόνοις ἦτο κάτοχος τοσούτου πλοῦτου τ.έ. 400 περί-
που χιλιογράμμων ἀργυρῶν νομισμάτων. Τοῦτο θὰ διασαφηνισθῇ ἐκ
τῶν γενησομένων ἐν τῷ αὐτῷ χώρῳ συστηματικῶν ἀνασκαφῶν, ἐξ ὧν
ἐλπίζεται ἡ ἀνεύρεσις καὶ ἐτέρων ἀρχαιοτήτων, διότι οἱ πίθοι

Ἀρχαῖα νομισματα
Μαρκιανουπόλεως
ὑπὸ Κ.Μ. Αποστολί-
δου ἐν Ἐθρακιῶτις
Τομ. Β. 1929. σελ.
369-371.

κατεχώσθησαν ἐν τῇ γωνίᾳ δημοσίου πιθανῶς
κτιρίου, ὡς φαίνεται ἐκ τῶν σωζομένων λει-
ψάνων τοίχων.

Ἡ Μαρκιανόπολις ἢ ἡ Μαρκιανού πόλις ἔκειτο ἐπὶ τῆς ὁδοῦ τῆς
ἀγούσης ἐξ Ἀγχιιάλου διὰ τοῦ ΑἼμου εἰς τὴν κάτω Μοισίαν ἐν ᾧ ση-
μεῖον ἢ ὁδὸς διεσχίζετο εἰς δύο κλάδους. ὧν ὁ μὲν βορειοδυτικὸς ἤ-
γεν εἰς Δορδοστολον (Σιλίστριαν), ὁ δὲ ἀνατολικὸς εἰς Ὀθησοῦν (Βάρναν)
καὶ τὰς ἄλλας Παρευξεινοποντίας πόλεις. Ἀπέτχε 18 χιλιόμετρα τῆς
Ὀθησοῦ νοτιοδυτικῶς κειμένη παρά τῷ Ποταμῷ ἐν ᾗ ἀκριβῶς θέσει
κεῖται σήμερον ἡ κώμη Ποταμὸς Δέβνα, ὡς διεπιστώθη ἐκ διαφόρων ἐρει-
πίων καὶ τινων ἐπιγραφῶν. Ἡ πόλις ἰδρύθη ὑπὸ αὐτοκράτορος Τραϊανοῦ
(98-117) μ.χ. καὶ ὠνομάσθη πρὸς τὴν τῆς ἀδελφῆς τοῦ αὐτοκράτορος
Μαρκεανῆς (

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

πόλις παρά τῷ νῦν Διδυμοτείχῳ πρὸς τὴν τῆς συζύγου τοῦ Πλωτίνης.
ἀφγείται (

τὴν ἐξῆς περὶ τῆς ἀνάστασης τῆς πόλεως παράδοσιν, ἣτις διασώ-
ζεται καὶ σήμερον παρά τοῖς παροίκους. Θεραπεινὴς τῆς Μαρκεανῆς ἀν-
τλοῦσα διὰ χρυσοῦ ἀγγείου ὕδωρ ἐκ τοῦ Ποταμοῦ ὠλισθήσε καὶ ἐκρήμ-
νισε τὸ ἀγγεῖον εἰς τὸν ποταμόν. Ἀναζητηθέν τὸ ἀγγεῖον καὶ μὴ ἀ-
νευρεθέν ἐνομίσθη ὅτι παρεσύρθη ὑπὸ τοῦ ρεύματος. Μετὰ τινος ὅρας
ἡμέρας ἀνῆλθεν αὐτόματον εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ ὕδατος. Ὁ αὐτο-
κράτωρ ὑποθέσας ὅτι θεὸς τις ποτάμπος ἐνοικεῖ ἐν τῷ ὕδατι, ὅστις
ἔκαμε τὸ θαῦμα, ἔκτισε παρά τῷ ποταμῷ τὴν πόλιν καὶ ἐκάλεσεν αὐτὴν
διὰ τοῦ ὀνόματος τῆς ἀδελφῆς τοῦ Μαρκιανῆς.

Ἡ Μαρκιανόπολις κατῴκειτο ὑπὸ Ἑλλήνων τὸ πλεῖστον, διότι ὁ
βίος ἢ γλῶσσα καὶ ἡ ἐσωτερικὴ τῆς διοικήσεως (βουλὴ καὶ δῆμος) ἦσαν
ἑλληνικά ὡς μαρτυρεῖται ἐκ τε τῶν νομισμάτων καὶ τῶν ἐπιγραφῶν
τῆς πόλεως. Οὐδαμῶς ἄρα διέφερε τῶν λοιπῶν ἐν Ἐθράλῃ ἐπὶ Ῥωμαϊοκρα-

τίνας ιδρυθεισῶν πόλεων, αἵτινες διὰ τῆς εἰς αὐτάς συρροῆς Ἑλλήνων ἀποίκων ἀρχεῖσθαι ἐλάμβανον ἑλληνικὸν χαρακτῆρα, ὡς ἦσαν καὶ ἡ Νικοπολις πρὸς Ἰστρῳ (Νικιοῦπ) ἡ Σερδική (Σόφια) ἡ Πανταλία (Κιουστεντίλ) κτλ. Ἀυτονομος λοιπὸν οὔσα εἶχε τὴν προνομίαν τοῦ κόπτειν ἴδια νομίσματα. Ταῦτα πάντα πλὴν τινῶν ἐχόντων ἐν τῇ ὄψει τὴν ἐπιγραφὴν ΜΑΡΚΙΑΝΟΠΟΛΙΣ καὶ κεφαλὴν τῆς πόλεως, ὡς πλοιοῦχου θεᾶς, ὅπ σθεν δὲ τὴν Κυβέλην ἢ τὸν Ἡρακλέα μετὰ τῆς ἐπιγραφῆς ΜΑΡΚΙΑΝΟΠΟΛΙΤΩΝ εἶναι αὐτοκρατορικά τ. ἐ. φέρουσιν ἔμπροσθεν μὲν τὴν κεφαλὴν ἢ τὴν προτομὴν τοῦ αὐτοκράτορος μετὰ τοῦ ὀνόματος τοῦ ἑλληνιστί, ὅπισθεν δὲ εἰκόνας θεῶν ἢ σύμβολα αὐτῶν μετὰ τῆς ἐπιγραφῆς ΜΑΡΚΙΑΝΟΠΟΛ(Ε)ΙΤΩΝ ἐνίοτε δὲ καὶ τὸ ὄνομα τοῦ διοικούντος τὴν ἐπαρχίαν ὑπάρχοντος (κατὰ Μοισίαν) ὅμοια πρὸς τὰ νομίσματα τῶν λοιπῶν ἐν Θράκῃ ἑλληνικῶν ἀποικιῶν καὶ πόλεων.

Αὐτοκρατορικά νομίσματα τῆς Μαρκιανουπόλεως εἶναι γνωστὰ ἤμῃν μέχρι τοῦδε τῆς Σαβείνης πινυκίδος τοῦ Ἀδριανοῦ (117-138)

Μάρκου Ἀύρηλίου (161-180) Κομμοδου (188-192) Σεπτίμου Σεβήρου (193-211) Σεπτιμ. Σεβήρου καὶ Ἰουλίας Δόμνης (γυναικὸς του), Ἰουλίας Δόμνης, Καρακάλλα καὶ Γέτα, Καρακάλλα καὶ Ἰουλίας Δόμνης (μητρὸς του), Γέτα (211) Μαρκίνου (218) Μακρίνου καὶ Διαδουμενιανοῦ (υἱοῦ του), Διαδουμενιανοῦ, Ἐλεογαβάλου (218-222) Ἐλεογαβάλου καὶ Ἰουλίας Σοαιρίας (μητρὸς του), Ἐλεογαβάλου καὶ Ἰουλίας Μαίσας (μᾶμης του), Ἀλεξάνδρου Σεβήρου (222-235) Ἀλεξάνδρου Σεβήρου καὶ Ἰουλίας Μαρμαίας (μητρὸς του), Ἰουλίας Μαρμαίας, Γορδιανοῦ III (238-244), Γορδιανοῦ καὶ Σεράπιος, Γορδιανοῦ καὶ Τρανκυλλίνης (συζύγου του), Τρανκυλλίνης, Φιλίππου πατρὸς (244-249) καὶ Ὠτακίλλας (συζύγου του) Φιλίππου υἱοῦ καὶ Σεράπιος. Ἐκ τούτων τῶν αὐτοκρατόρων, ὡς ἐξάγεται ἐκ τῶν πρὸς ἀνάμνησιν ἐκκοπέντων μεταλλίων, ἐπεσκέψαντο τὴν πόλιν ὁ Καρακάλλας κατὰ τὴν εἰς Θράκην πο-

πορείαν του καὶ ὁ Γορδανός ὁ ΙΙΙ.

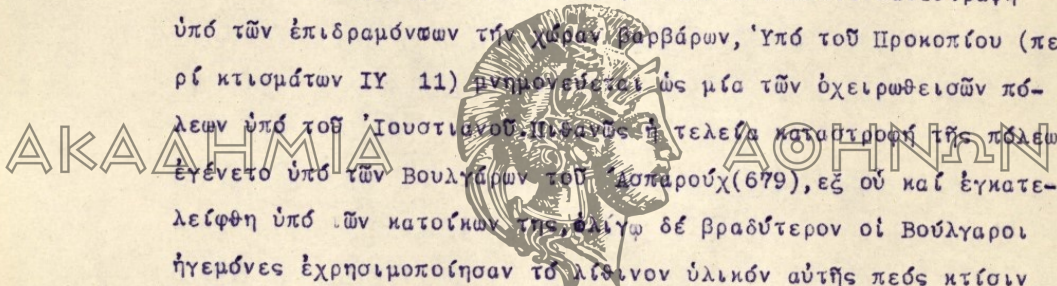
Θεοὶ εἰκονιζόμενοι ἐπὶ τῶν νομισμάτων τῆς πόλεως εἶναι. ὁ Δύκιος Ἀπόλλων, ὁ Ἀσκληπιός, ἡ Τύχη, ὁ Ζεὺς, ὁ Ἑρμῆς, ὁ Ηρακλῆς ἡ Κυβέλη, αἱ τρεῖς Χάριτες, ἡ Νέμεσις, ἡ Ἐλευθερία, ἡ Ὁμόνοια, ἡ Ἰσότης, ἡ Ἀφθονία, ὁ Ποταμός, Ἡ Πόλις, ἡ Ὑγίεια, ὁ Σέραπις κλπ. Κατὰ τὴν ὑπὸ τοῦ Διοκλητιανοῦ διαίρεσιν τῆς Θράκης εἰς ἕξ ἐπαρχίας ( ) ἡ Μαρκιανόπολις μετὰ τῆς Ὀδησοῦ, Νικοπόλεως πρὸς Ἰστρῶ καὶ Δοροστόλου ὑπήγετο εἰς τὴν κάτω Μοισίαν

XXVII, 4

IX,

σελ. 254

σελ. 507). Ἡ πόλις ὅς φαίνεται πολλάκις κατεστράφη ὑπὸ τῶν ἐπιδραμόνων τὴν χώραν βαρβάρων, ὑπὸ τοῦ Προκοπίου (περὶ κτισμάτων IV 11) φημιγίνεται ὡς μία τῶν ὀχειρωθειῶν πόλεων ὑπὸ τοῦ Ἰουστιανοῦ. Πιθανὸς ἡ τελετὴ καταστρώσεως τῆς πόλεως ἐγένετο ὑπὸ τῶν Βουλγάρων τοῦ Ασπαρούχ (679), ἐξ οὗ καὶ ἐγκατελείφθη ὑπὸ τῶν κατοίκων τῆς, εὐλαγῶ δέ βραδύτερον οἱ Βούλγαροι ἡγεμόνες ἐχρησιμοποίησαν τὸ λίθινον ὑλικὸν αὐτῆς περὶ κτίσιν τῆς πρώτης βουλγαρικῆς πρωτεύουσας Πλήσκας, διότι πελῖστοι πατεργασμένοι λίθοι ἐν τοῖς ἐρείπιοις τῆς Πλήσκας ἔχουσι τοὺς ὁμοίους τῶν κυλιόμενους καὶ νῦν ἐτι ἐν τῇ πλατείᾳ τῆς κώμης καὶ περίξ αὐτῆς ἦτις ἀπέχει ὡς προερρήθη τὴν θέσιν τῆς πάλαι ποτὲ Μαρκιανουπόλεως. (Ἴδε καὶ Σπ. Σακελλαριάδου, Πόλεις καὶ θέσμια Θράκης κτλ. Ἀθῆναι ἐτ. 1929 σελ. 167).

Μαρκιανούπολις Ποταμός.

Νομίσματα.

Άρχαία νομίσματα
Μαρκιανουπόλεως
ὑπὸ Κ.Μ. Αποστο-
λίδου ἐν Θρανι-
κοῦς Τόμ. Β. 1929
σελ. 369-371

Κατ'εἰδήσεις τῶν ἐν Βουλγαρία ἐφημερίδων,
ὡς ἐπεβεβαίωσε καὶ ὁ κ. Π. Μουσαφ, διευθυντῆς
τοῦ ἐν Σόφια νομισματολογικοῦ μουσεῖου δι' ἀνακοινώσεώς του
ἐν τῇ ἐφημερίδι Βήρη ὑπὸ 21 τ. Νοεμβρίου, εὑρέθησαν δύο μεγά-
λοι πίθοι ( ) πλήρεις ἀρχαίως νομισμάτων, ἐν τῷ ἀρχαίῳ
Μαρκιανουπόλει, ἥς τὴν θέσιν ἐπέχει ἡ νῦν κώμη Ποταμός Δέβνα
ἐν τῇ περιφερείᾳ Βάρνης. Ἡ ἀποκάλυψις τοῦτου τοῦ θησαυροῦ
ἦτο ὡς τυχαία γενομένη τῷ 10 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς εἰς βάθος
δύο μέτρων ὑπὸ τὸ ἔδαφος ὑπὸ τινος πρόσφυγος ὀρυσσοντος κάρ-
κον ἐντὸς τῆς ἐν τῇ κωμῷ οἰκίᾳ του. Τὰ νομίσματα αὐθημερόν
κατεσχέθησαν ὑπὸ τῶν ἀρχῶν καὶ ἐνός τετάρτου αὐτῶν διαρπα-
γέντος ὑπὸ τῶν χωρικῶν καὶ ἀρτιόσημα ἔλαχον ὡσεὶ 289 χιλι-
ογράμμω, ὧν τὰ 236 μετακομίσθησαν εἰς τὸ ἐν Σόφια μουσεῖον
τὰ δὲ 50 εἰς τὸ ἐν Βάρνη.

Ὁ νομισματολόγος Μουσαφ, ὅστις ἀνέλαβε τὴν μελέτην καὶ
κατάταξιν αὐτῶν, ἀνακοινεῖ ὅτι ἐκ τῆς ἐξετάσεως ἱκανῶν νομισ-
μάτων κατεσχέθεντων εἰς τὰς χεῖρας τῶν χωρικῶν προκύπτει ὅτι
ταῦτα εἶναι τοῦ I-III μ. π. αἰῶνος. Τῶν νομισμάτων ἄλλα εἶναι
ἀργυρᾶ, ἄλλα μερμειγμένα μετὰ κασσιτέρου καὶ ἄλλα χαλκᾶ ἐπαρ-
γυρωμένα διὰ λευκοῦ στοιχείου ἀργύρου. Ἐκ τοῦτου πλὴν τῶν ἀ-
πέφθων ἀργυρῶν πάντα καλύπτονται ὑπὸ σκωρίας. Ἰσχυρίζεται ὅτι
ὁ θησαυρὸς οὗτος ἀνήκεν εἰς τὸ δημόσιον καὶ κατεσχέθη κατὰ τὰ
τέλη τοῦ III μ. χ. αἰῶνος, ὅποτε ἐγένοντο αἱ ἐπιδρομαὶ τῶν Γότ-
θων εἰς τὴν Θράκην, διότι φαίνεται ἐδύνατον ὅτι ὁ ἰδιώτης ἐν
τοῖς τότε χρόνοις ἦτο κδοχὸς τοσοῦτου πλοῦτου τ. ἔ. 400 περί-
που χιλιογράμμων ἀργυρῶν νομισμάτων. Τοῦτο θὰ διασαφηνισθῇ ἐκ
τῶν γενησομένων ἐν τῷ αὐτῷ χώρῳ συστηματικῶν ἀνασκαφῶν, ἐξ ὧν
ἐλπίζεται ἡ ἀνεύρεσις καὶ ἐτέρων ἀρχαιοτήτων, διότι οἱ πίθοι

Αρχαῖα νομίσματα
Μαρκιανουπόλεως
ὑπὸ Κ.Μ. Αποστολί-
δου ἐν Θρακικοῦς
Τομ. Β. 1929. σελ.
369-371.

κατεχόσθησαν ἐν τῇ γωνίᾳ δημοσίου πιθανῶς
κιτρῶου, ὡς φαίνεται ἐκ τῶν σωζομένων λει-
ψάνων τοῦχων.

Ἡ Μαρκιανόπολις ἢ ἡ Μαρκιανὸς πόλις ἔκειτο ἐπὶ τῆς ὁδοῦ τῆς
ἀγοῦσης ἐξ Ἄγκυραίου διὰ τοῦ Ἀἰμου εἰς τὴν κάτω Μοισίαν ἐν ᾧ ση-
μεῖο ἡ ὁδὸς διεσχίζετο εἰς δύο κλάδους. Ὡν ὁ μὲν βορειοδυτικὸς ἤ-
γεν εἰς Δορδοστολον (Σιλιστριαν), ὁ δὲ ἀνατολικὸς εἰς Ὀδησσόν (Βάρναν)
καὶ τὰς ἄλλας Παρευξεινοπονίας πόλεις. Ἀπέχε 18 χιλιομέτρα τῆς
Ὀδησσὸς νοτιοδυτικῶς κειμένη κατὰ τῷ ποταμῷ ἐν ᾧ ἀκριβῶς θέσει
κεῖται σήμερον ἡ κώμη Ποταμὸς Λέβνα, ὡς διαπιστώθη ἐκ διαφόρων ἐρει-
πίων καὶ τινων ἐπιγραφῶν. Ἡ πόλις ἰδρύθη ὑπὸ αὐτοκράτορος Τραϊανοῦ
(98-117) μ.χ. καὶ ἠνομήσθη ὑπὸ τὴν ἀδελφῆς τοῦ αὐτοκράτορος
Μαρκιανῆς (

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

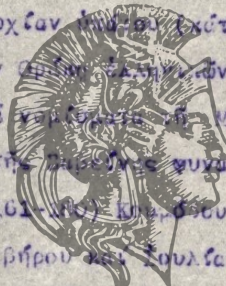

πόλις κατὰ τῶν νῦν Ἀθηνῶν καὶ τὴν ἀδελφῆς τοῦ αὐτοκράτορος
Μαρκιανῆς (117-12 Δεβίπου 117), ὡς ἡ Πλατινό-
πολις κατὰ τῶν νῦν Ἀθηνῶν καὶ τὴν ἀδελφῆς τοῦ αὐτοκράτορος
Μαρκιανῆς (117-12 Δεβίπου 117), ὡς ἡ Πλατινό-
) τὴν ἔζηε κατὰ τῆς ὁδοῦ τῆς πόλεως κερσόσιν, ἥτις εἰσαώ-
ζεται καὶ σήμερον τοῦ αὐτοκράτορος. Θεραπεινὴς τῆς Μαρκιανῆς ἀν-
τλοῦσα διὰ χρυσοῦ ὄγγελου βῆμα ἐκ τοῦ ποταμοῦ ἀλλίσθησε καὶ ἐκρήμ-
νισε τὸ ὄγγετον εἰς τὸν ποταμόν. Ἀναζητηθὲν τὸ ὄγγετον καὶ μὴ ὀ-
νευρεθὲν ἠνομήσθη ὅτι παρεούρη ὑπὸ τοῦ ρεύματος. Μερὶ τινος ὅμως
ἡμέρας ἀνῆλθεν αὐτόματον εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ ὕδατος. Ὁ αὐτο-
κράτωρ ὑποθέσας ὅτι θεὸς τις ποτάμιος ἐνοικεῖ ἐν τῷ ὕδατι, ὅστις
ἔκαμε τὸ θαῦμα, ἔκτισε κατὰ τῷ ποταμῷ τὴν πόλιν καὶ ἐμάλεσεν αὐτὴν
διὰ τοῦ ὀνόματος τῆς ἀδελφῆς τοῦ Μαρκιανῆς.

Ἡ Μαρκιανόπολις κατακείτο ὑπὸ Ἑλλήνων τὸ πλεῖστον, διότι ὁ
βίος ἢ γλῶσσα καὶ ἡ ἑσπερική τῆς διοικήσεως (βουλὴ καὶ δῆμος) ἦσαν
ἑλληνικά ὡς μαρτυρεῖται ἐκ τε τῶν νομισμάτων καὶ τῶν ἐπιγραφῶν
τῆς πόλεως. Οὐδαμῶς ἄρα διέφερε τῶν λοιπῶν ἐν Θράκῃ ἐπὶ Ῥωμαϊκρα-

τας ιδρύθεισων πόλεων, αἵτινες διὰ τῆς εἰς αὐτάς συρροῆς Ἑλλήνων ἀποίκων ἄρχεσθαι ἐλάμβανον ἑλληνικὸν χαρακτῆρα, ὡς ἦσαν καὶ ἡ Νικηπολις πρὸς Ἰστρὸν (Νικιοῦπι) ἢ Περδική (Σόφια) ἢ Πανταλία (Κιουστεντλί) κτλ. Ἄυτονομος λοιπὸν οὖσα εἶχε τὴν προνομίαν τοῦ κόπτειν ἴδια νομίσματα. Ταῦτα πάντα πλὴν τινῶν ἐχόντων ἐν τῇ ὄψει τὴν ἐπιγραφὴν ΜΑΡΚΙΑΝΟΠΟΛΙΣ καὶ κεφαλὴν τῆς πόλεως, ὡς πλοιοῦχου θεᾶς, ὅπ θεν δὲ τὴν Κυβέλην ἢ τὸν Ἡρακλέα μετὰ τῆς ἐπιγραφῆς ΜΑΡΚΙΑΝΟΠΟΛΙΤΩΝ εἶναι αὐτοκρατορικὰ τ. ἐ. φέρουσαν ἐμπροσθεν μὲν τὴν κεφαλὴν ἢ τὴν προτομὴν τοῦ αὐτοκράτορος μετὰ τοῦ ἐνόματός του ἑλληνιστῆ, ὅπισθεν δὲ εἰκόνας θεῶν ἢ σύμβολα αὐτῶν μετὰ τῆς ἐπιγραφῆς ΜΑΡΚΙΑΝΟΠΟΛ(Ε)ΙΤΩΝ ἐνίοτε δὲ καὶ τὸ ὄνομα τοῦ διοικοῦντος τὴν ἐπαρχίαν (ἡμεῖς ἐλάττω μοιςίαν) ὅμοια πρὸς τὰ νομίσματα τῶν λοιπῶν ἐν τῇ αὐτῇ ἐλληνικῇ ἀποικίᾳ καὶ πόλει.

ἈΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ἄυτοκρατορικὰ νομίσματα τῆς Μαρκιανουπόλεως εἶναι γνωστὰ ἡμῖν μέχρι τοῦδε τῆς ἐποχῆς φυσικῶς καὶ ἀδελφικοῦ (117-138) Μάρκου Αὐρηλίου (161-180) Κωνσταντίνου (168-192) Σεπτιμίου Σεβήρου (193-211) Σεπτίμ. Σεβήρου καὶ Ἰουλίας Δόμνης (γυναικὸς του), Ἰουλίας Δόμνης, Καρακάλλα καὶ Γέτα, Καρακάλλα καὶ Ἰουλίας Δόμνης (μητρὸς του), Γέτα (211) Μαρκίνου (218) Μακρίνου καὶ Διαδουμενιανοῦ (υἱοῦ του), Διαδουμενιανοῦ, Ἐλεογαβάλου (218-222) Ἐλεογαβάλου καὶ Ἰουλίας Σεατρίας (μητρὸς του), Ἐλεογαβάλου καὶ Ἰουλίας Μαΐσας (μήτρη του), Ἀλεξάνδρου Σεβήρου (222-235) Ἀλεξάνδρου Σεβήρου καὶ Ἰουλίας Καραίας (μητρὸς του), Ἰουλίας Μομαίας, Γορδιανοῦ III (238-244), Γορδιανοῦ καὶ Σεβήπιος, Γορδιανοῦ καὶ Τρανκυλλίνης (συζύγου του), Τρανκυλλίνης, Φιλίππου πατρὸς (244-249) καὶ Ἄτακίλλας (συζύγου του) Φιλίππου υἱοῦ καὶ Σεβήπιος. Ἐκ τούτων τῶν αὐτοκρατόρων, ὡς ἐξάγεται ἐκ τῶν πρὸς ἀνάμνησιν ἐκκοπέντων μεταλλῶν, ἐπεσκεψάντο τὴν πόλιν ὁ Καρακάλλας κατὰ τὴν εἰς Θράκην πο-

πορείαν του καὶ ὁ Γορδανός δ' ΙΙΙ.

Θεοὶ εἰκονιζόμενοι ἐκ τῶν νομισμάτων τῆς πόλεως εἶναι.
ὁ Δυμῖος Ἀπόλλων, ὁ Ἀσκληπιός, ἡ Τύχη, ὁ Ζεὺς, ὁ Ἑρμῆς, ὁ Ηρακλῆς
ἡ Κυβέλη, αἱ τρεῖς ἑρμιῆες, ἡ Περσεύς, ἡ Ελευθερία, ἡ Ὀμόνοια, ἡ
Ἰούστια, ἡ Ἀφροδίτη, ὁ Ποταμός, ἡ Πόλις, ἡ Ὑγίεια, ὁ Σέρας κλπ.
Κατὰ τὴν ὑπὸ τοῦ Διοκλητιανοῦ διαίρεσιν τῆς θέρμης εἰς ἑξ ἑπαρ-
χίας ( ) ἡ Μαρκιανούπολις μετὰ τῆς ὀδησσού, Νικοπόλεως
πρὸς Ἰστρίαν καὶ Δοροστόλου ὑπήγατο εἰς τὴν κώμη Μοισίαν

ΧΙΥΠΙ, 4

ΙΧ,

σελ. 254

σελ. 507). Ἡ πόλις ὡς φαίνεται πολλὰκις κατεστράφη
ὑπὸ τῶν ἐπιεραμένων τὴν χῆραν βαρβάρων, ὑπὸ τοῦ Προκοπίου (πε-
ρὶ κτισμάτων ΙΥ 11) μνημονεύεται ὡς κτλ. τῶν ὀχειρωθειῶν πό-
λεων ὑπὸ τοῦ Ἰουστινιανοῦ ἢ τὴν τελευταίαν καταστροφὴν τῆς πόλεως
ἐγένετο ὑπὸ τῶν Βουλγάρων τοῦ Ἀσπάρου (679), τῶν καὶ ἐγκατε-
λεῖθη ὑπὸ τὴν κατολίαν τῆς πόλεως, ὅτε βραδύτερον οἱ Βούλγαροι
ἡγεμόνες ἐχρησιμοποίησαν τὸν κτιστὸν ὑλικὸν αὐτῆς περὶ κτίσιν
τῆς πρώτης βουλγαρικῆς πρωτεύουσας Πλίσκας, διότι περὶ τῶν κτισ-
τησάντων λίθοι ἐν τοῖς εἰρηναίοις τῆς Πλίσκας ἔχουσι τοὺς ὀ-
μοίους τῶν κτιστῶν καὶ νῦν εἶναι ἐν τῇ πλατείᾳ τῆς κώμης καὶ
περὶ αὐτῆς ἡτις ὑπέχει ὡς προεβλήθη τὴν θέσιν τῆς πόλεως κατὰ
Μαρκιανουπόλεως. (Ἴδε καὶ Δρ. Βακαλλιάρδου, Πόλις καὶ θέσμις
θέρμης κτλ. Ἀθήναι ἐτ. 1929 σελ. 167).

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ